

[Statsministeren.]

overhovedet fremtidsperspektivet i det? Hvor ville den dag være henne, da dansk landbrug igen kunne blive et selvhjulpent erhverv, hvis man ikke havde taget den stilling, at virkningerne af den britiske devaluering var, at også Danmark måtte bevæge sig, også Danmark måtte ændre sin valutakurs? Tilbage bliver en rest, som må løses over skatterne, men den bliver dog meget mindre og meget nemmere at løse, end hvis vi havde fulgt det konservative program.

Hertil kommer så industrien. Jeg har antydnet, at konserverindustrien ville komme i vanskeligheder på det britiske marked; men det er jo ikke den eneste del af dansk industri, der kom i vanskeligheder. Der ville ske det, at hvert eneste sted, hvor et dansk industriprodukt, det være sig en maskine, et møbel eller et elektrisk apparat, konkurrerer med engelsk industri, ville konkurrencevilkårene være ændret til dansk industris ugunst, hvis vi havde fastholdt kronkursen.

Jeg mener derfor, at det ansvar, der hvilede på os, var stort, at vi måtte føre de rådslagninger, vi førte, at vi måtte tage hensyn til erhvervene — jeg har nævnt dansk landbrug, jeg har nævnt industrien, jeg kunne også nævne fiskeriet — og endelig, at vi måtte tage hensyn til hele beskæftigelsessituationen for hele det danske arbejdsmarked. Det måtte for os føre til, at en vis devaluering var nødvendig, men igen under det ansvar, at den nok skulle vær så stor, at den løste så mange af de problemer, jeg her har nævnt, som muligt, men den måtte ikke blive så stor, at den fik vor pris- og omkostningsudvikling til at løbe for hurtigt. Derfor var det en mellem-løsning måtte findes.

Endvidere er jeg enig med de talere, der har sagt, at devalueringen ikke kunne stå alene, men måtte følges af sideløbende handlinger, der netop tog sigte på at holde prisniveau og omkostningsniveau under kontrol. Derfor blev det danske standpunkt over for den britiske devaluering en midtpunktsløsning, hvor vi gik et stykke ad vejen, godt og vel halvdelen, og tog en devaluering på ca. 8 pct. — nøjagtigt 7,9 pct. — men samtidig traf andre foranstaltninger i form af avancestop og indgreb

over for den dyrtidsportion, vi forventer bliver følgen af den godt 2 pct.s prisstigning, som formodes at blive virkningen af devalueringen. Dertil søger vi at gøre dette rimeligt og socialt velafbalanceret; sociale pensioner får deres dyrtidsreguleringer og berøres ikke, men der lægges en ekstra skat på fortrinsvis de selvstændige, der ikke har afgivet nogen dyrtidsportion, sådan at der bliver en rimelig og retfærdig balance mellem de forskellige dele af den danske befolkning. Endelig tager vi så de forhandlinger med landbruget, som jeg har omtalt.

Dette er situationen, som regeringen ser den, og dette er regeringens standpunkt, som vi klart har givet udtryk for det.

Når man nu hører på ordførerne, må man indrømme, at der var mange interessante betragtninger, og der blev sagt mange ting, som det er værd at diskutere. Jeg synes f. eks., at det var lidt svært at forstå på venstres ordfører, hvad venstres standpunkt egentlig er. Jeg tror ikke, venstre mener, at man overhovedet ikke skulle devaluere. På det punkt tror jeg der er en helt klar uenighed mellem venstre og de konservative. Jeg føler mig overbevist om, at også venstre ville devaluere et stykke. Men vi hørte ikke hvor langt; vi hørte ikke, om venstre måske egentlig syntes, at det ville have været rimeligere at devaluere endnu mere, end den danske regering gjorde, eller om venstre ville foretrække en mindre devaluering. Jeg tror gerne, at venstre og ordføreren, hr. Henry Christensen, har et svar på dette, og jeg vil høre interesseret på det.

Til gengæld mente både hr. Henry Christensen og andre af ordførerne, at mine svar var utilstrækkelige. Ja, jeg kan ikke i dag svare på, hvilken dyrtidsportion det bliver, der falder væk, simpelt hen af den grund at regeringen ikke har været i forhandling med alle de organisationer, vi må tale med, inden vi kan træffe en sådan beslutning. Det ville dog ikke være rimeligt, om vi her meddelte et standpunkt, før vi havde været i forbindelse f. eks. med tjenestemændenes organisationer. Derfor må man afstå fra at få det at vide.

Man spørger om den ekstra beskatning af de borgere, der ikke afgiver dyrtidsportioner, er retfærdig, og om den er